

Як ти ясно дивишся на мене

Тетяна Майданович

В. Т. і Д. Т.

Жовтий лист заплутався у клені –
Жовтень вже почався... Та дарма!
Он які берізки ще зелені,
Наче й близько осені нема.

А вона ще буде тут – напевне:
Дні біжать – мов кола по воді.
Як ти ясно дивишся на мене!
Наче ми уперше молоді.

Знову юність так до тих приходить,
Хто у серці жар її зберіг, –
Як барвінок в будь-які негоди
Зеленіє, хоч і вкриє сніг.

В цьому світі, де не змірять лиха:
Катастрофи, зради, мор, війна,
В кожного – своя від Бога втіха,
А мені – в очах твоїх весна.

Жовте листя де-не-де на кленах,
Дні біжать – мов кола по воді...
Як ти ясно дивишся на мене!
Наче ми уперше молоді.

4.10.2015